

РОМЕО

- Кълна се, верен е като стомана.

ДОЙКАТА

- Добре, сър, моята господарка е най-сладката леди. - Господи! когато беше малко детенце - О, в града имаше един благородник, някой си Парис, който искаше да я откачи; но тя, добрата душица, по-скоро би искала да види една жаба, истинска жаба, отколкото да види него. Понякога я ядосвам, казвам ѝ, че тъмно Парис е мъж за нея; но, уверявам ви, кажа ли ѝ това, тя става бледна, като най-бледното платно на света. Не започват ли розмарин и Ромео с една и съща буква?

РОМЕО

- Да, дойке, но какво от това? - и двете с Р.

ДОЙКАТА

- Ах, шегобиецо! но това е името на куче, с Р започва. - Не, знай, че то започва със съвсем друга буква, и че тя има такива прелестни думи за вас и за розмарина, че ще ви стане добре да ги чуете.

РОМЕО

- Поклон на твоята леди.

/Ромео излиза./

ДОЙКАТА

- Да, хиляда пъти. Питър!

ПИТЪР

- Какво ще заповядате?

ДОЙКАТА

- Тръгвай напред и побързвай.

/Излизат./